

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Chrestomathia Targumica

Merx, Adalbert

Berlin, 1888

∪

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-10295

ע

עאן = עאן et זאן pecus, caprae et oves, f. Cf. 65¹¹; quodsi 161⁸ עאן scribitur, ne credas N esse pictum propter etymologiam, nihil est nisi signum vocalis a.

עבד Pl. עבדו fecit 13⁹, 5². Imprf. *רעביר, רעביר, Pl. רעבירון. — Imperat. עביר 2⁸, 69¹⁷, Pl. עבירון 141¹⁰. — Inf. מעביר 20¹⁰. — Partic. act. עביר, c. Pronom. מא עביר = quid facis? Num. 23, 11; f. עביר absol. 54², עביר עביר arbor, quae fructus fert. — Itp. רעביר, Plur. 3 f. רעביר 52¹³, Imprf. רעביר factus est. — Saf. *רעביר subjecti, servum reddidit, Imprf. Plur. רעבירון, Inf. רעביר. — Nomen abstractum *רעביר, abs. cstr. רעביר status subjecti, servitium. | עביר c. S. רעביר, Plur. cstr. רעביר servus. — רעביר status servi servitudo. | רעביר seu potius רעביר 26¹ actio, opus. | רעביר c. S. רעביר 133⁹, 9¹⁰, Partic. pass. factum, opus.

עבר עבר transivit terram, legem, peccavit. Imprf. sive per — sive per — scribitur רעבר, רעבר 12¹⁶, רעבר 337, רעבר 12⁸, רעבר 12. — Inf. רעבר c. S. רעבר, רעבר. — Af. רעבר effecit ut transiret. Partic. רעבר Mich. 7, 18, ubi cod. P. praebet Pa. רעבר. Sensus est: Deus qui transire facit, i. e. traducit essentiam suam ita juxta peccata על רעבר, ut non puniantur. Nota Pa. hoc sensu non exemplis esse probatum, quum alibi adhibeatur 1. sensu concipiendi gravis facta est, 2. sensu chronologico annum intercalarem definivit, diem mensis trigesimum imposuit. | רעבר id quod trans finem aliquem est, τὸ πέρας, רעבר לרעבר trans Jordanem; cstr. רעבר, רעבר. | רעבר 40²⁰ syr. רעבר proventus, fructus; Gen. 49, 12 scribitur רעבר per fruges agri. | רעבר 50⁵ Hebraei, רעבר, mons Hebraeorum, pro monte Abarim positum est.

עגל abs. cstr. רעגל, Pl. רעגל vitulus.

עד עד Partic. 1. localis usque ad, עד עד usque ad Adullam, 2. temporalis usque ad certum tempus i. e. antequam id tempus advenit, itaque dum, עד לא רעו Genes. 2, 4 dum non essent,

antequam fuerunt. — עַד טָא Num. 24, 22 = עַד טָא usque, qua in compositione טָא latine exprimi nequit; Syri post עַד טָא ponunt 𐤍 = usque ad, quod loco laudato deest.

עֵרָא, 1 Prs. עֵרָה, Plur. עֵרוּ, Imprf. יַעֲרֵי 77⁹, 1317, 1484, Partic. עָרִי 104, עֵרִי אֹרְחָן, Plur. viis incedentes, transivit, abiit. — Pa. fem. עֵרִיָּה Gen. 4, 1 traduxit scil. semen virile, concepit, gravis facta est, Partic. מְעֵרִיָּה, quod Partic. est passivum, ea in quam trahitur, scil. semen, itaque מְעֵרִיָּה אִתָּהּ femina gravis 92⁶. Activum enim esse non potest, quia hoc sensu praesenti vertendum esset *concupiens*, non *ea quae concepit*. Cf. מְעַבְּרָה. Loco laudato alia lectio ex Af. est, quae comparari posset cum עֵבְרָה, at Afel hoc sensu, quamvis Buxtorfius exemplum praebeat, non usitatum videtur, quia in codicibus babilonicis — quod ex editione Sab. concludo — semper Pael legitur. Uno loco Levit. 12, 2 Sab. in Imprf. habet יַעֲבֵרֵי. In Targ. Jonath. saepius Afel punctis indicatur. — Cave compares Pael עֵרִיָּה cum hebr. עֵבֶר Job 21, 1, quod ibi de *mare* dictum est, quum עַד semper de femella adhibeatur. Ab עֵבֶר traduxit mas recte derivatur מְעַבְּרָה, ea in quam trahitur. — Af. אֶעֱרֵי effecit ut transiret, removit, abstulit, seposuit vestem 137, Imprf. יַעֲרֵי 14¹⁸, Inf. אֶעֱרֵיָה, Partic. plur. abs. mscl. מְעֵרֵן Mich. 2, 4. — In ponendis vocalibus interdum vacillant punctatores, e. c. 142⁷ הַעֲוִן pro Af. positum est sensu removendi. | עֵרִיָּה c. S. עֵרִיָּה praeda Jes. 53, 12. | עֵרִיָּה c. S. fem. עֵרִיָּה graviditas. Ita scrib. pro עֵרִיָּה 64. | עֵרָא 67 n. pr. mulieris Ada.

עֵרָב cstr. עֵרָבָא pro עֵרָב quod praestat 45, c. S. עֵרָבָא, Pl. עֵרָבִין sors, ἀλγος. Scriptura, quam Levy ex Cant. 8, 11 protulit עֵרָבָא in cod. babil. non exstat, ubi habes solitum עֵרָבָא.

עֵרָן abs. cstr. עֵרָן tempus. Radix עֵרָן numeravit? | עֵרָן 61⁴ = עֵדֵן Eden, hortus in terra Eden.

עֵרָר Pl. cstr. עֵרָרִי grex. Nota phrasin עֵרָרִי וְעֵרָרִי בקָרִי הַגֵּדֶךְ וְעֵרָרִי בקָרִי הַבֹּקֶר in qua עֵרָר de pecoribus dicitur, בקָרִי vero de bobus. Deut. 28, 51.

עֵרָק v. עֵרָק P. 187.

עוא = עוא = غوى erravit, hebr. עוה, unde עויהא* perversio, peccatum, cstr. עויה* c. S. עויהי*, abs. עויהא*, Plur. עויהא 130, abs. עויה 153. — Syr. ܥܘܐ est planctus, threni Euseb. Hist. eccl. P. 691 textus armeniacy, cf. عوى ulalavit, rugivit Harith Moall. 34.

עוד Partic. iterum, continuo, porro. — Syr. ܥܘܕ explicatur per ܥܘܕ = nempe a Severo in Rhetorica. Cf. ejus Grammat. P. 39 in textu Syr. libri mei Histor. artis grammaticae apud Syros.

עול = עולא = ܥܘܠܐ injuria, nefas, pravitas.

עון c. S. fem. עונה 911, ex hebr. עונה in Targum receptum, ideoque tamquam terminus technicus eodem sensu intellegendum, quem traditio judaica voci עונה tribuit. עונה in posteriore traditione vertitur ὀμιλία, concubitus, et haec notio etiam voci ענה* tribuenda, cujus primum ā pro o ex analogia hujus commutationis solitae positum, ad constituendam etymologiam nihil facit. Arabicum عنى, sese oculo praebuit, accidit, عنا, عنآ latus adversum, quod cum عنت = ענת i. e. accidens = tempus cohaerere docet, contulit Fleischer apud Levy II 572, ita ut ענה sit tempus, quod per euphemismum ad tempus concubitus translatum volunt. Gesenius Thes. Quum vero interpretatio tradita suis laboret difficultatibus, quaeritur num re vera sensum legis originalem nobis exhibeat. Et hac in re ad eruendum sensum primitivum non possum a me impetrare, ut arab. عوان non in medium proponam, quod est mediae aetatis animal, quod primum foetum enixum est, et femina viro nupta. Hinc procedit عونت et عانت المرأة nupsit mulier. De Sacy Chrest. ar. III 228. Tali modo ענה cf. عوان status mulieris adultae, viro junctae esse videtur, et Exod. 21, 10 dominus servae jubetur non retinere quae mulieri adultae conveniunt. Quo pertinet etiam consuetudo visendi gentem suam, nam ענה nullo modo ad cibum potest referri (Targ. ענה) sed ut Levit. 18, 12 sq. significat consanguineos. Dominus igitur servae concedat necesse est, 1. commercium cum gente sua, 2. vestimenta, 3. quae praeterea mulieri adultae competunt. Hanc inter-

pretationem a tradita opinione recedere non ignoro, at 1. שאר non est caro comedenda, et 2. cur de carne solum nec de cibo in universum loquitur? Knobellii hac de re rationes infirmae sunt. 3. Estne credibile virum debere concubinae, cui aliam adjungit, debitum conjugale, vel si concubina illa est ex stirpe judaica? Brevi עונה antiquitus non ad concubitum est restringendum, immo quaeritur, num concubitus sub notionem עונה cadat, quem recens interpretatio solum voce עונה exprimi contendit.

עוף עורא volucris et collect. volucres. 47 עוף mala scriptura.

עוק עָקָה לִי 147, 189, 135 (per *ā* cf. sub רחוב, רחוב al.) oppressus sum. — Partic. act. fem. עֵקָא 2 Sam. 22, 7 לִי עֵקָא si mihi est angustum. Ejus loco habes עָקָא 1637, eodemque sensu legitur fortasse Partic. pass. עָקָה 158. — Af. עָקָה 7912 oppressit, angustiis affecit. Imprf. עֵקָה et עֵקָה Deutr. 28, 52, 412, qua in forma *ji* pro *je* ex more pronuntiandi apud Judaeos Arabiae meridion. scriptum est, ut עֵקָה al., quo de more docuit Iben Safir Lyck 1866 P. 77 *dicens* אמר השבא לפני יוד יצא לעולם בחורק כמו בקר בקר. Themanenses vero hac in re antiquam pronuntiationem servaverunt, quam descripsit Jehuda Hajjug in ספר אזהרות הנח (Ewald-Dukes Beiträge Stuttgart 1844, III P. 5). — Quodsi עֵקָה 96 et עֵקָה 15919 scribitur, habes Hebraismum recentissimum et falsum. — Partic. act. עֵקָה 143. Plur. c. S. עֵקָה 159 dicent oppressores nostri. | עֵקָה 1112, oppressio, calamitas, abs. עֵקָה, e. c. עֵקָה, בעֵקָה עֵקָה tempore calamitatis 111, 123, 1243, Pl. abs. עֵקָה 6. | עֵקָה Adject. abs. m. angustus Num. 22, 26. | עֵקָה 156 oppressio, infortunium. Exempla non nisi ex Targ. Palaest. in lexicis enumerantur.

I. ער = עָר luscum, monoculum fecit. Pa. עָר caecum reddidit, obcoecavit. Partic. עָר עֵר עֵר עֵר עֵר עֵר 98 munus obcoecat oculos sapientum. | עָר עֵר coecus m. determ. 38.

II. ער = عار unde عَار spelunca. Hinc עָר = عَار, مغارة, caverna, spelunca.

III. ער nomen avis immundae 717, hebr. עָר, LXX γρῦψ, Vulg. gryphus, quam aquilae speciem habent. Knobell-Dillmann gypaetum (Bartgeier, Lämmergeier) voluit.

עזא, al. lect. עזרא et עזרא, hebr. עֲזָרָה, LXX ἀλιαιετος, Vulg. aquila marina. Bochartus vult aquilam nigram. Etymologice contulerim الغازی, incursionem faciens. Quaeritur num nō nominis hebraei rectum sit.

עזז Pl. עֲזִיז, עֲזִיז 24 capra. Radix ^{עז}عز.

עזר n. pr. עֲזִיאל 4.

עטל 8⁵ עֲטָלִיפָא vespertilio.

עטף רח עֲטָפוֹן obvelatus, indutus est, Imprf. Plur. cf. עטפ.

עין fem. c. S. עֵינַי 97¹⁸, estr. עֵינַי oculus, fons. Pl. estr. עֵינַי, c. S. עֵינַי oculi. — Plur. עֵינַי fontes, עֵינַי fontes abyssi Deutr. 33, 13. — Plur. עֵינַי in conspectu. — עֵינַי Deutr. 33, 28 sicut oculus sq. Genetivo, i. e. sicut, maxime sicut. | עֵינַי abs. estr. עֵינַי fons.

עיר 75⁵ עִירָא velum. Radix vera עִירָא? Syr. cf. عَيْرَة duplex, Isaac Antiochen. ed. Bickell II 298. | עִירָא 75 n. pr. Epha.

עיצא est vocabulum hebr. עִיצָא in linguam Targ. receptum, consilium 109²⁷, 48. Radix vera יעץ. Hieros. est عِضْءٌ سِوֵהֶם.

עיר n. pr. עִירָא 67.

עכב retinuit, impedivit. Itpa. אֶחָד עָכַב impeditus est, retentus est, Pl. אֶחָד עָכַב 118.

עכבר mus, mus jaculus, arab. عِجْبُور dictus.

על v. על.

עלם altus fuit, eminuit, ascendit, in Pe. inusit. et si adhibetur in Participio est Hebraismus. Aramaica vox est סלק. Exempla usus rad. עלם in Itpa. et Af., quae in lexicis recensentur ex Targ. Palaestinensibus sunt hausta. | עלם ad reddendum עלם formatum, holocaustum. Cstr. עלם 3¹² cf. 2¹, c. S. עלם, Plur. עלם, c. S. עלם 6¹², abs. עלם 149⁸. Syr. عِلْمٌ, Pl. عِلْمٌ. | עלם 125¹ et עלם, abs. עלם 35⁷, quod recte עלם scribendum, superior, altissimus, Deus. | עלם Genes. 24, 30, juxta עלם 8 in parte

recenti codicis orient. 1467, c. S. *עִלְוִיהָ 155, עִלְוִיהוֹן 54 super. Proprie Plur. nominis עִלְוִיָּא sive *עִלְוָא, sensu abstracto altum, altitudo. Cf. syr. ܥܠܘܬܐ.

עִלְוָא, abs. עִל in דְּבַעִיל *155, quod ex עִלְוִיָּא sive *עִלְוָא contractum censeo, altitudo, et Praepos. sequente מִן super. מִלְעִילָא desuper 80, מִנְךָ לְעִילָא ascendens super te in altitudinem. V. 39¹⁸. Cf. syr. ܥܠܘܬܐ.

עַל Praep. super, propter, in. C. S. in forma Plur. עֲלוּדִי, עֲלוּדִי, עֲלוּדִי, עֲלוּדִי. Cum numeralibus e. c. עֲלוּדִי, עֲלוּדִי, עֲלוּדִי. עַל הָרַחֵם מֵאָא אֲרַבְעִין. Cum numeralibus e. c. עֲלוּדִי, עֲלוּדִי, עֲלוּדִי. עַל הָרַחֵם pro uno trecenti quadraginta tres 128.

עַל = עַל = ܥܠܘܬܐ arab. superiorem esse, vincere, ܥܠܘܬܐ, ܥܠܘܬܐ oppressit, superavit, in Pe. inusit. Itpa. *אֲרַבְעִין injuria affectus, oppressus est. | עִלְבִּנָּא injuria, oppressio, c. S. עִלְבִּנִי = injuria mea i. e. injuria mihi illata Mich. 7, 9. — Syr. ܥܠܘܬܐ et ܥܠܘܬܐ etiam fraudem, dolum significat, et πλεονεξίαν Did. Apost. 1, avaritiam, arm. akahouthiun Euseb. Hist. eccl. P. 384 armen. et ܥܠܘܬܐ Isaac Antioch. II 144⁷⁷ est fraudulentus, rapax. Hinc fortasse explicandum si פְּרוּזְבוּל dicitur עִלְבִּנָּא l. e. actio dolosa judicis.

עִלְוִיָּא Imprf. עִלְוִיָּא, עִלְוִיָּא 33 fem. עִלְוִיָּא 156¹¹, Pl. עִלְוִיָּא intravit, ingressus est. Imperat. עִלְוִיָּא, Pl. עִלְוִיָּא 17, Partic. עִלְוִיָּא. — Nota interdum עַל scribi e. c. 537, 326, 685 quibus in locis עַל videtur esse Participium activum. — Infinit. עִלְוִיָּא 97³, c. S. עִלְוִיָּא, עִלְוִיָּא 55. — Af. *אֲרַבְעִין introduxit, c. S. אֲרַבְעִין, אֲרַבְעִין, Imprf. *אֲרַבְעִין, Pl. אֲרַבְעִין 116. Infinit. c. S. אֲרַבְעִין 100². — Ittaf. אֲרַבְעִין 69, אֲרַבְעִין 91¹ illatus est. | עִלְוִיָּא = ܥܠܘܬܐ proventus terrae, fruges, c. S. עִלְוִיָּא 98¹⁸, Plur. עִלְוִיָּא. Stat. cstr. formandus est *עִלְוִיָּא, abs. *עִלְוִיָּא; Pl. determ. *עִלְוִיָּא, cstr. *עִלְוִיָּא. | עִלְוִיָּא Plur. abs. Mich. 7, 1 racematio, actio colligendi racemos in vindemia. Ex hebr. עִלְוִיָּא translatum est in linguam Targ. | עִלְוִיָּא Pl. abs. עִלְוִיָּא procella.

עַל I. עִלְוִיָּא, abs. cstr. עִלְוִיָּא 61, 57 aeternitas, aeternum, mundus, עִלְוִיָּא in aeternum. Syr. ܥܠܘܬܐ, ܥܠܘܬܐ quocum hebr. עִלְוִיָּא etymologice non accurate convenit. Arab. عَالَمٌ, عَالَمٌ ex

Aramaeo adscitum vocabulum peregrinum est. Gesenio radix est עלם occultus fuit, Arabes ab عَلَم deducunt. Baidhawi ad Qor. Sur 1, 2.

II. עלם = גלם. עֹלְמִיָּא adolescens m. c. S. Plur. עֹלְמִיָּוִהוּ 214, עֹלְמִיָּוִהוּ 47¹⁰. | עֹלְמִיָּהוּ adolescentula fem. 73, 69¹⁹, c. S. עֹלְמִיָּהוּ Genes. 24, 60. Pl. c. S. עֹלְמִיָּהוּ juxta עֹלְמִיָּהוּ 47. Cf. syr. **ܥܠܡܐ** et **ܥܠܡܐ**, arab. **عَلَمٌ**, **عَلَامَةٌ**, quae probant non esse Dages in ל ponendum, quod ceterum et scriptura codicis P. עֹלְמִיָּוִהוּ refutatur.

עלע *עלעא fem. = **ܥܠܥܐ**, syr. **ܥܠܥܐ** Grammat. syr. I P. 97 costa. Pl. *עלעיא, עלעין, c. S. עלעוהו 62.

עמל עמלתי laboravit, 2 Prs. עמלתי Jon. 4, 10. | עמלא abs. עמל labor, miseria, **πένος**, c. S. עמלא 32.

עמלק עמלק n. pr. Amalec; עמלקא 30² Amalecita.

עמם עמם commune esse = **עם**; עמם communio, communitas, turba, populus, primitus haud dubie tribus, Plur. עממיה, abs. עממין. | Šaf. *עממם effecit ut omnia confusa essent, perturbavit; abstret. *עממיה confusio Deutr. 28, 28. | עם Praepositio cum, una cum, c. S. עמך, עמיה, עמנא, עמחון, עמחון 20¹³. Syr. **ܥܡܡܐ**.

עמון עמון n. pr. populi Ammon. Radix עמם.

עמק עמקא, עמקא profunditas. Plur. עמקא 84⁶, cstr. עמקי 153¹⁸, עמקי. | עמקי 80 cstr. Plur. juxta עמקי 52 profunditates. Vocalismus formae primae a lege Aramaismi recedens ex hebr. **עמק** desumptus est. V. עקם.

עמר עמרא 147¹ ex hebr. **עמר** servatum, cujus a in textu babyl. ex hebraeo restitit, merges, vel acervus culmorum demessorum. Sed cf. Gesenii Thesaurum s. v. | עמרי n. pr. regis Omri. | עמורא 48 n. pr. urbis, Gomorrha.

ענא I. ענא = **עنى** cecinit, 1. vocem extulit, loqui coepit, 2. respondit; Plur. 3 fem. ענין Jud. 5, 29 loqui coeperunt; Partic. ענני 104 id. Sensu exaudiendi ut hebr. ענה adhibetur 161¹⁵ in Inf. מי ענה, al. lect. מי ענה. — Pa. idem, Partic. fem. ענני 86² cantare incepit. | ענני 142⁹ **ἐρηνησας**, carmen lugubre amoebaeum.

II. ענא = عنى, lassare, angere. — Pa. *ענא oppressit, affixit, jejunavit, ταπεινωσεν τὴν ψυχὴν = ענא נפש, 3 Prs. f. ענא 160. Plur. ענא c. S. ענא 32 oppresserunt nos. Imprf. ענא 96¹⁹, Plur. ענא, Infinit. ענא. Partic. in Plur. habes ענא Jes. 53, 4 quod sensu passivo intellegendum est uti et praecedens ענא, licet sit activi vocalismus, v. sub ענא | ענא 96 miser, pauper.

ענב syr. عنب, Pl. *ענבין, 150¹⁷ syr. عنب uva.

ענב ענב vide ענב.

ענב, abs. ענב, c. S. ענב, Plur. abs. ענב, cstr. ענב nubes.

Nota ענב 124¹⁶ esse Hebraismum. Rad. est ענב oculis se praebuit. | ענב 148⁸ augures, divinatores, ex hebr. ענב desumptum.

ענב n. pr. Anath. 114. Haud dubie re vera forma antiqua hebraica a ענב servato Taw feminini derivanda.

ענב cf. 58⁹ herba, gramen.

ענב conjungitur cum femininis, decem; ענב conjungitur cum masculinis ענב 69⁹ decem. ענב viginti.

ענב 115. — ענב negotium, opus, res. Pl. c. S. ענב 115. — ענב Hab. 3, 1, 104, 159 propter, quod adinet ad. | ענב = ענב in Pe. ut videtur nihil nisi Infinit. ענב et Cant. 1, 15, Partic. ענב (Cant. 5, 10, Cod. babyl. ענב habet) in usu sunt, (Buxtorf Imperat. ענב Thren. 2, 11 affert,) operam dedit, studuit. Syr. ענב est difficile fuit. — Itpa. *ענב 46⁸ operam navavit alicui rei, occupatus fuit aliqua re, constr. c. ב. Forma est denominativa.

ענב Imprf. Plur. ענב Mich. 4, 3 cudit..

ענב, ענב pulvis, cf. 141⁷. | ענב 75¹⁴ n. pr. tribus Ephraim, hebr. ענב. | ענב n. pr. viri Ephraim hebr. ענב 81.

ענב Imprf. 2 Prs. ענב pressit (uvas) 150¹⁷. Ad lectionem codicis R. cf. ענב, ascia, securis, vel secundum alios dolabra Buxt., quocum convenit ענב instrumentum ensi similis, quo arbores caeduntur.

ענב = ענב nexuit, nodavit. — Itpa. ענב ligatus

est 154. | עֲקִירוֹתָא * estr. עֲקִירוֹת 154³ status alligati, ligatio. De certa ratione ligandi animalia sacrificanda, qua pedem anteriorem et posteriorem jungebant, a Judaeis intellegitur.

עקם = עָקַם * עָקַם = חָכַם curvatus, tortus fuit; Pa. עָקַם = חָכַם torsit, pervertit, Partic. Plur. מְעַקְמִין 145. Hieros. cum metathesi | מַדְמַמְדָּה στρεβλόσ, nisi est error scribae nam alibi legitur | σκολιά.

I. עֲקָרָא * = חָכַם radix. Hinc Plur. עֲקָרָא 149 radices, i. e. fundamenta. Cod. habet עֲקָרָא, quod falsum. Sic et 136². — Pa. denominativum *עָקַר, Imprf. יַעְקֹר, יַעְקֹר 148¹¹ eradicavit, evulsit, tendines succidit Genes. 49, 17, arab. عَقَرَ fut. i. pedum tendines equo vel camelo dissecuit.

II. עֲקָרָהּ * abs. עֲקָרָא sterilis mulier 100. Ar. عَقْرَتٌ sterilis fuit.

עֲרָהּ * abs. עֲרָא 141⁹, pudenda, proprie nuditas. Ex hebr. עָרְהָ = עֲרִיבָה desumptum Hebraismus est, aram. חָבָא est frigus et | חָבָא i. q. מַשְׁבָּא stipula, sarmenta.

ערב = עָרַב = غَرَبٌ occidit sol, unde hebr. עָרַב vesper. Hinc מְעַרְבָא = מְעַרְבָא, occasus scil. solis, et accurate quidem locus ubi sol occidit, occidens. Radix ipsa hoc sensu in Targumis inusitata est, quibus vesper est רַמְשָׁא; sola forma מְעַרְבָא = מְעַרְבָא occidens in usu est. Radix עָרַב est procul abiit; Aram. עָרַב est miscuit, cui arabice nulla radix respondet, et a quo חָבָא Josua Stylites ed. Wright 72¹⁴ alvei pistorii derivandum est, at hebr. עָרַב et עָרַבָה commistus est cum eo convenit, quod vocabulum recentioribus libris V. Ti. proprium. Denique חָבָא spopondit cum עָרַב spopondit et (phoenicio?) עָרַבָה conjunctum est. Syriace legitur חָבָא occidit sol, at quaerendum num sit vocabulum peregrinum. In Targ. occidit est טַמַע neque quidquam ab עָרַב derivatum inveni nisi עָרַב שְׁמַשָּׁא (Bomb. עָרַב שְׁמַשָּׁא) i. e. غُرُوبُ الشَّمْسِ Ps. 104, 23,

quem locum Levy attulit. Tria igitur in ערבב distinguendae primitus sunt notiones, quae in dialectis jam conjunctim adhibentur.

* ערבב corvus 7¹⁹ עֲרָבָב.

ערבב * ערבב, quadrilitt. a ערבב miscere, confudit, perturbavit, unde * ערבבב 151¹⁸ confusio, perturbatio.

ערבב 13 n. pr. urbis regiae Canaanæeae 13.

ערבב * ערבבב abs. ערבבב 63¹⁹ nudus. Pl. ערבבבב 62¹⁵.

ערבבב nuditas 40¹⁰. Radix ערבבב monilibus nuda fuit mulier.

ערבב ערבבב, ערבבבב * ערבבבב 157⁷, — Adject. qualitativum ab ערבבבב, ערבבבבב, ערבבבבב derivandum, — praeputiatus. | ערבבב abs. Adject. praeputiatus, ab hebr. ערבבב desumptum Deut. 28, 43.

ערבבב * ערבבבב = ערבבבב et ערבבבב lectus. Plur. * ערבבבבב = ערבבבבב, c. S. ערבבבבב 142.

ערבבב = ערבבב, hebr. ערבבב, accidere, adversus occurrere, latus rei attingere. Pa. ערבבב 24⁵ accidit, factum est, constr. c. Accus.; Plur. fem. ערבבבבב 61³ acciderunt mihi infortunia. Imprf. ערבבבב 76³. — Auctore Levyo in Targ. Onq. scribitur ערבבב, in reliquis vero ארבב, quorum de relatione v. Grammat. syr. I P. 97. At libri mspti hac in re sibi non constant 24⁵, editiones Sab. et Ulyssip. ubique ערבבב praebere Levy docuit.

ערבבבב 101² pro hebr. ערבבבב positum est, ideoque uti ערבבב vertitur crabrones, vespæ. Etymon haud perspicuum est. Si ערבב cum ערבבב ejusdem est familiae etymon est ערבבב, de quo Lanius haec dicit: *صَرَغٌ* said of an animal of prey, Inf. n. *صُروغٌ*, he approached him, addens *تضريع* significare the drawing near or approaching by little and little in a deceitful or guileful manner, going this way and that or to the right and left. Hinc crabrones potuerunt appellari, sed etiam de *عرض* sensu invadendi vocabulum potest derivari, ac tunc a *ערבבב* segregandum est.

ערבבבב 124 nimbus, nubes densæ.

ערבבב Imprf. ערבבבב 91⁸, Plur. ערבבבבב 36, Partic. ערבבבב 123⁹ fugit. Dubium est num ערבבבב sit Partic. nam ערבבבב quoque est

fugiens. Pa. *עֲרִיק, Imprf. Plur. יַעֲרִיקוּן 487 in fugam convertit.

עשק 38¹² oppressus, *עֲשִׂיק Pl. עֲשִׂיקוּן Mich. 2, 2 opprimens. Rad. עשק, عَشَق.

עשר 31¹³ scriptura hebraizans, v. עשר.

עֲתֵד עֲתֵד paratum esse. In Pe. nihil nisi Partic. pass. *עֲתֵדָא, עֲתֵד 45, Pl. עֲתֵדוּן usitatum est, promptus, paratus, quod 129⁸ cum Infinitivo sine ל (neglegentia scribae?) jungitur. Exprimendo futuro inservit. Pa. *עֲתֵד paravit, praeparavit, Partic. pass. מֵעֵדָה promptus, paratus. Itpa. אֲתֵדָה paratus est, paravit se 23. — Itpa. legitur 21¹ אֲתֵדָה eodem sensu, sed alia exempla non habeo.

עֲתֵק, עֲתֵקָא *abs. עֲתֵק vetus, antiquus.

עֲתֵר 46¹ dives factus est, locupletatus est. | *עֲתֵרָא abs. עֲתֵר dives. | *עֲתֵרָא = עֲתֵרָא, cstr. עֲתֵר 45¹⁹ divitiae. Rad. hebr. עֲתֵר, at arab. عَتَرَ pedem offendit huc non pertinet.

פ

פִּגַע 98¹ incidit in aliquem, occurrit, obviam ivit. c. c. Acc.

פִּגַר Pe. inusitatum. P. פִּגַר, Imprf. אֲפַגַר, c. S. פִּגַרְנוּן 100¹⁷, Inf. פִּגַרָא delevit, destruxit, vastavit.

פִּדַע פִּדַע vulnus Exod. 21, 25.

פִּילָא, פִּילָא *Partic. fem. abs. 2 mixtus, quod pro hebr. פִּילָא solet poni 2; de sacrificiis ex frumento factis et oleo mixtis adhibetur.

פִּוּן Particula, forte, fortasse, utique quidem; אֵלֹהִים לֹא פִּוּן 48, cf. אֵלֹהִים P. 169.

פִּוּשׁ *פִּוּשׁ auctus est. Imprf. פִּוּשׁוּ Gen. 1, 22 augemini. Syr. est restitit, mansit.